Miracol euharistic petrecut în timpul Liturghiei celebrate de episcopul Claudio Gatti, la Roma, Italia.

POVESTE:

Pe 11 iunie 2000, de sărbătoarea Rusaliilor, în timp ce celebram Sfânta Liturghie în biserica „Maica Euharistiei”, a avut loc un mare miracol euharistic.

Tocmai terminasem de rostit formula de consacrare a pâinii, când din ostia mea a început să curgă sânge.

Pentru mine, timpul s-a oprit. Eram aplecat deasupra ostiei pe care o țineam între mâini și priveam sângele divin care se răspândea pe o mare parte a suprafeței sale.

Am rămas nemișcat pentru un timp care celor prezenți li s-a părut interminabil, deoarece credeau că mă simt rău, întrucât pe fața mea se alternau o paloare impresionantă și o roșeață intensă.

Când mi-am revenit puțin, am ridicat ostia încet.

Între cei prezenți s-a creat multă emoție, dar totul s-a desfășurat într-o atmosferă de profundă reculegere și participare vie.

În timp ce coboram ostia mea pătată de sânge, am văzut pe patenă alte două ostii mari care, după cum va spune ulterior Maica Euharistiei, fuseseră salvate de la profanare și aduse în locul taumaturgic, deoarece „episcopul, văzătoarea și membrii comunității iubesc enorm Euharistia și sunt gata să-și dea viața pentru a o apăra”.

După ce am rostit formula de consacrare a vinului și am ridicat potirul, am luat patena care conținea ostia consacrată de mine, pătată de sânge, și celelalte două ostii salvate de la profanare și am trecut pe lângă băncile bisericii, pentru ca cei prezenți să le poată vedea de aproape, să constate veridicitatea faptului, să simtă parfumul emanat de ostia pătată de sânge și să depună mărturie în viitor despre miracolul petrecut.

Când am făcut „frângerea pâinii”, sângele a continuat să picure sub ochii celor prezenți. Cu regret, a trebuit să consum ostia mea pătată de sânge, așa cum este prescris de normele 113-116 din capitolul IV al instrucțiunilor pentru celebrarea Sfintei Liturghii, care se găsesc în misal.

În timp ce primeam Sfânta Împărtășanie, am gustat dulceața sângelui lui Isus și am simțit o căldură puternică și un parfum intens care îmi pătrundeau în interior.

Cu acest ultim mare miracol euharistic, Dumnezeu a pus pecetea Sa peste toate cele anterioare, care fuseseră respinse de marii oameni ai Bisericii, care au pretins să știe numele preotului care consacrase ostiile pe care Isus, Fecioara Maria, sfinții și îngerii le-au transportat în locul taumaturgic, inclusiv numeroasele ostii care au vărsat sânge.
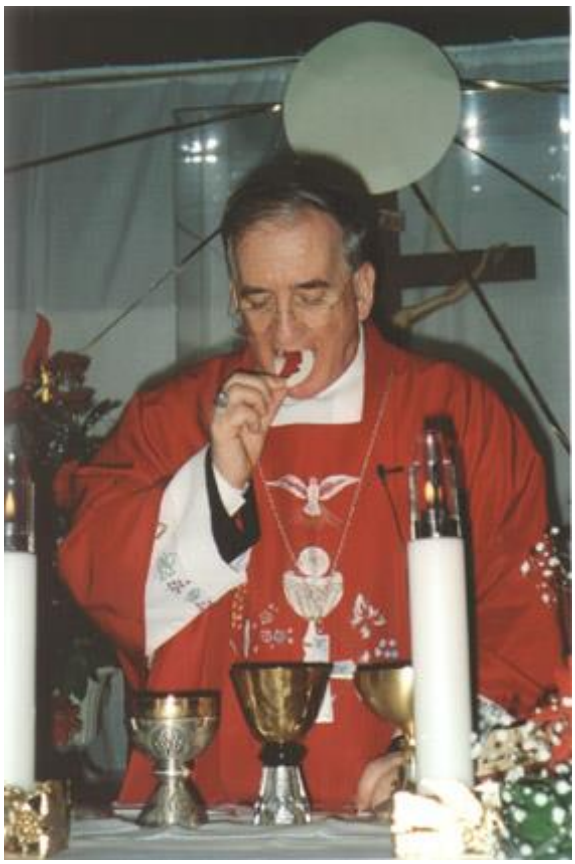
Așa cum Ioan a văzut sângele și apa ieșind din coasta străpunsă a lui Isus, tot așa eu, episcop hirotonit de Dumnezeu, văzătoarea Marisa Rossi și multe alte persoane am văzut sângele curgând din ostia consacrată de mine și putem repeta împreună cu apostolul: „Cel care a văzut dă mărturie, iar mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, pentru ca voi să credeți.” (Ioan 19:35)